

РЕШЕНИЕ

№ 1731

гр. София, 13.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **304** по описа за **2013** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адресна управление [населено място], [улица], чрез процесуален представител адв.Р.С., срещу решение от 11.12.2012 г., постановено по н.а.х.д.№ 12385/2012 г. от СРС, НК – 22-ри състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 22-2203926/08.02.2012 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на касатора на основание чл.416, ал.6 от Кодекса на труда е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лева за нарушение по чл.414, ал.1 КТ, във вр. чл.4, ал.2 от Наредба № 5/2002 г.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на процесуалния закон. Твърди се, че въззивният съд не е обсъдил всички оплаквания на жалбоподателя и не е дал отговор на въпроса дали правилно е квалифицирано извършеното нарушение, както и не е допуснал поисканата от защитата на касатора експертиза. Поддържа се, че неправилно е приложена нормата на чл.414, ал.1 КТ вместо тази на чл.414, ал.3 от същия кодекс. Прави се довод за приложението на чл.415 на КТ.

Ответникът се представлява от юрк.З., която оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище, че решението

на СРС е правилно и следва да бъде потвърдено.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Първи касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Въззивната инстанция е приела фактическа обстановка, която е безспорна между страните и се подкрепя изцяло от писмените и гласни доказателства по делото. Въз основа на това районният съд е направил законосъобразен и обоснован извод, че от обективна страна е осъществен състава на административно нарушение на чл.4, ал.2 от Наредба № 5/2002 г. Този извод на съда е правилен. Съгласно чл.62, ал.5 КТ данните, които се съдържат в уведомлението, и редът за неговото изпращане се определят с наредба на министъра на труда и социалната политика, съгласувана с изпълнителния директор на Националната агенция за приходите и председателя на Националния статистически институт – това е Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.61, ал.5 КТ. Съгласно чл.4, ал.2 от тази Наредба работодателят следва да поправи грешките в уведомленията, които не са приети, и да ги изпрати отново в тридневен срок от датата на връчването или получаването на справка по ал. 1. По делото е установено по безспорен начин, че касаторът не е изпълнил това свое задължение, поради което основателно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност.

Неоснователни са оплакванията на касатора за допуснати процесуални нарушения в производството пред районния съд. Въззивната инстанция е обсъдила относимите към спора писмени документи и гласни доказателства, и след като ги е анализирала подробно е постановила правните си изводи. В обжалваното решение е посочена нарушената правна норма и квалификацията на деянието. Даден е отговор на наведените от жалбоподателя доводи. Исканата експертиза е абсолютно неотнормисима към предмета на делото, поради което правилно е отказано нейното допускане.

Неоснователен е и доводът на касатора за нарушение на материалния закон поради неправилна квалификация на деянието и приложимата санкционна норма. Чл.62, ал.3 КТ определя сроковете за подаване на уведомление при сключване, изменение или прекратяване на трудов договор. За неизпълнение на това задължение е предвидена санкционната норма на чл. 414, ал.3 КТ. Касаторът обаче не е осъществил нарушение на нормата на чл.62, ал.3 КТ, тъй като такова уведомление е било подадено.

Нарушението е за непоправяне в срок на допуснатите грешки, което нарушение е установено не в чл.62, ал. 3 КТ, а в чл.4, ал.2 от Наредба № 5/2002 г. Поради това е приложимата санкционна норма е на чл.414, ал.1, а не на ал.3 от същата разпоредба на КТ.

Относно направените доводи за приложението на чл.415в КТ въззивният съд е дал аргументиран отговор и изводите му се споделят напълно от настоящата инстанция.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд , то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63,ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град,I-ви касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.12.2012 г., постановено по н.а.х.д.№ 12385/2012 г. от СРС, НК – 22-ри състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ